

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Σάββατον, 27 Μαρτίου.

Ἡ κατὰ τὴν παρελθοῦσαν μεγάλην κατὰ Λατίνους ἑβδομάδα ἐκτάκτως γενομένη σπουδαία ὑψώσις τοῦ Γενικοῦ χρέους, ἴσως πρὸς τὸ ἐξάμηνον τοκομερίδιον, ἀποδεικνύει μυριοστὴν ἤδη φορὰν ἐκεῖνο, ὅπερ πολλὰκις ὑπεστηρίξαμεν ὅτι οἱ ὑπὲρ τοῦ ὑψώμου τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων ἐνεργοῦντες ὄμιλοι εἰδὶ κύριοι τοῖς καταστάσεως μηδένα ἔχοντες σπουδαῖον ἀντίπαλον. Διὰ τοῦτο βλέποντες τὴν ἀγορὰν χαλαρομένην ἔνεκα τῶν παραμονῶν τοῦ Πάσχα, ὅπερ συνήθως συμβαίνει, ὤθησαν τὰς τιμὰς μέχρι σημείου τινός, καὶ θεωρήσαντες τολμηρὸν καὶ πρόωρον νὰ προχωρήσωσι πέραν τῶν συνήθων ὁρίων, ἀνέστειλαν τὴν πρὸς τὰ πρόσω κίνησιν, ἀρκοῦμενοι εἰς τὸ νὰ διατηρήσωσι τὸ ἀποκτηθὲν ἔδαφος, τοσοῦτ' ἤ μᾶλλον, ὅσφ' ἀπὸ τῶν τιμῶν ταύτας (24,25—30) προσήρχοντο καθ' ἑκάστην πωλητὰ μὴ προσμένοντες ἀνωτέρας τιμῆς, ὅπως πραγματοποιήσωσι τὰ κέρδη αὐτῶν. Ἐκ τούτου ἐγένοντο μὲν πολλὰ διακυμάνσεις, ἐλαφραὶ ὅμως, καὶ ἄνευ σπουδαίου ἀποτελέσματος. Ἐξαιρέσιν ἐποίησαν αἱ ὁμολογίαι τῶν Σιδηροδρόμων ἀνατιμηθεῖσαι χθὲς ἀποτόμως ἀπὸ 93 1/4 μέχρι 94 5/8 ἀλλὰ καὶ ἡ βελτιώσις αὕτη, προσελθοῦσα αἰφνης ἐκ τῶν γερμανικῶν ἀγορῶν πρῶτον. εἶτα δὲ καὶ ἐκ τοῦ χρηματιστηρίου τῶν Παρισίων δὲν εὔρε παρ' ἡμῖν πολλοὺς θιασώτας, ἐπομένως ἡ τιμὴ αὐτῶν περὶ τὸ ἐσπέρας ἔσημειοῦτο 94. Ὡς λόγος τῆς ἀνατιμῆσεως τῶν ὁμολογιῶν τούτων φέρεται, ὅτι ἡ ἀντίστασις τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ρώμης κατενικήθη, βέβαιον δὲ δύναται νὰ θεωρηθῆ ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι θὰ ἐξοφλῶνται πρὸς 75 τοῖς 0/0, οὐδὲν δὲ ἄλλο ὑπολείπεται πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ μέτρου τούτου, ἢ ἡ ἔκδοσις τοῦ σχετικοῦ αὐτοκρατορικοῦ διατάγματος, τοῦτο δὲ γενήσεται βεβαίως μετὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Βαΐραμου. Κατὰ πόσον ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ σχεδίου τούτου θέλει συντελέσει εἰς σπουδαιότεραν καὶ διαρκῆ ἀνατίμησιν τῶν ὁμολογιῶν τῶν Σιδηροδρόμων, εἶναι ζήτημα ἀντιθέτως παρὰ τῶν ἀρμοδίων κρινόμενον. Ἡμεῖς ἀπέχομεν νὰ ἐπαναλάβωμεν αὐθις τὴν περὶ τούτου γνώμην ἡμῶν, ἣν πολλὰκις διευκλώσαμεν, συνταχθέντες μετὰ τῶν ἐνδοιαζόντων.

Τὴν στασιμότητα τῶν τουρκικῶν χρεωγράφων συνεμερίσθησαν καὶ τὰ ἑλληνικά, διατηρήσαντα καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τὰς αὐτὰς τιμὰς. Πάγιον 57 1/2 ἄνευ τοῦ τοκομεριδίου, Μονοπώλιον 64 1/4, δάνειον τοῦ 1881 75 1/2, ὁμοιον τοῦ 1884 74 1/4. Λαρίσσης 7 1/4. Περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου, ὅπερ κατέστη πολυθρόνυλον, κατὰ νεωτέρας πληροφορίας ἡ ὀριστικὴ συνολογία αὐτοῦ οὐδὲν ἄλλο ἔχει πρόσκομμα, ἢ τὸ νὰ ὀρισθῆ ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως. Τοῦτο ἐξηγεῖ τὴν στασιμότητα τῶν ἀρχαίων δανείων, ὧν ἡ τιμὴ κανονισθῆται κατὰ τὴν τοῦ νέου δανείου, καὶ κατὰ τὴν ὑποδοχὴν, ἢς θὰ τύχη παρὰ τῶν κεφαλαιούχων τῆς Εὐρώπης.

Ν. ΦΩΤΙΑΔΗΣ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ

Ἐταιρεία τῶν Μεσαιωνικῶν Ἐρευνῶν.

Τὴν παρελθοῦσαν κυριακὴν, 21 λήγοντος, ἡ Ἐταιρεία συνήλθεν εἰς συνεδρίαν γενικὴν ἑκτακτον πρὸς εἰσοδον τῶν νέων μελῶν τοῦ Ἱστορικοῦ Τμήματος αὐτῆς κ.κ. Ἄλ. Τουργούτη ἱατροῦ καὶ Ν. Μ. Μαρούλλη διδασκάλου, παρόντος ἐκλεκτοῦ ἐκ κυρίων καὶ κυριῶν ἀκροατηρίου. Κατὰ τὸν Κανονισμὸν τῆς Ἐταιρείας, τὰ μέλη τῶν δύο τμημάτων αὐτῆς, Ἱστορικοῦ καὶ Ἀρχαιολογικοῦ, ἐκλεγόμενα ψήφῳ τῶν μελῶν τοῦ οἰκείου τμήματος διαμένουσι τοιαῦτα ἐφ' ὅσον διατελοῦσι καὶ μέλη τῆς Ἐταιρείας, ὑποχρεοῦνται ὅμως ἐπὶ τῇ εἰς τὸ τμήμα εἰσόδῳ ν' ἀναγνώσιν ἐναϊδίμῳ τινα διατριβὴν, προσφωνοῦμενα ὑπὸ τινος τῶν προγενεστέρων μελῶν αὐτοῦ. Ἐν ἐπιστημονικαῖς συζητήσεσι γνωμοδοτοῦσι μὲν πάντα τὰ μέλη τῆς Ἐταιρείας, ἀλλὰ ψήφῳ φέρουσι μόνον τὰ μέλη τοῦ ἀρμοδίου τμήματος. — Τὸν κ. Α. Τουργούτην προσεφώνησεν ὁ κ. Μ. Γεδεῶν, ἀναφερόμενος εἰς τινὰ διατριβὴν αὐτοῦ περὶ τῶν πάλοι Ἀσκληπείων καὶ τῆς ὁμοιότητος αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν νεωτέρων χρόνων Ἀγιάσματα, τὸν δὲ κ. Ν. Μαρούλλην ὁ κ. Ἐλευθ. Ταπεινός, ὑποδείξας ὅτι ὁ τίτλος οὗτός ἐστιν ἀρχὴ σταδίου μόχθους καὶ μελέτας ἀπαιτούντος. Θέμα τοῦ εἰσιτηρίου λόγου τοῦ κ. Τουργούτη ἦν τὸ ἀκριτικὸν ἔπος τοῦ Πορφύρου. Θέμα τοῦ κ. Μαρούλλη ἦν «αἱ ἀρχαιότεραι εἰδήσεις περὶ τοῦ ναοῦ καὶ τῆς σχολῆς Τζιβάλιου». Κατ' αὐτὸν ὁ ναὸς ἀναφέρεται τὸ πρῶτον ἐν χειρογράφῳ τοῦ 1550, ἀνωκοδομήθη τῷ 1725, πυρποληθεὶς ἴσως τῷ 1720, διεκοσμήθη δὲ τῷ 1752. Κατόπιν ἐγένοντό τινες ἐπισκευαί, ἡ δὲ τελευταία οἰκοδομὴ τῷ 1837. Ἡ παλαιότερα μνεῖα ἐνὸς σχολείου γίνεται τῷ 1770—71, μνεῖα δὲ δύο σχολείων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1794—96. Κατάλογος πρὸς σημείωσιν ἀπουσιῶν εἰσήχθη τὸ πρῶτον κατὰ τὸ 1831, κατάλογος δὲ τῆς βιβλιοθήκης συνετάχθη κατὰ τὸ 1839, ὅτε σημειοῦται ἀορίστως ὅτι κατεῖχεν ἡ βιβλιοθήκη καὶ «12 χειρογραφα». Ἐκ τοῦ πενιχροῦ ταμείου τοῦ ναοῦ διαρκῶς χρησιμοποιῶντο χρηματικὰ ποσὰ κατ' ἔτος εἰς τὸ Σινᾶ, τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὴν σχολὴν τῆς Καισαρείας, τὸ Νοσοκομεῖον τοῦ Γαλατᾶ, εἰς τὴν σχολὴν τῆς Πάτμου, εἰς τὴν ἐν Σταυροδρομῆ σχολὴν, εἰς ὑπανδρείαν πτωχῶν κορασιῶν κ.κ. Οἱ ἐπίτροποι τοῦ ναοῦ ἀνῆκον πάντες εἰς τὰ ἐν τῇ ἐνορίᾳ ἐσνάφια, κυρίως τοῦ τῶν κιομουρτζήδων (ἀνθρακοπωλῶν) διαμενόντων ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ. Ὡσαύτως ἀναφέρεται κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα ἀγίασμα τοῦ Χριστοῦ Σωτήρος, ἀγνωστον νῦν. Πρῶτον πατριαρχικὸν γράμμα περὶ τῆς ἑλληνικῆς σχολῆς ἀπελύθη τῷ 1815, ἡγεμονικὸν δὲ χρυσόβουλλον τοῦ Σκαρλάτου Καλλιμάχη ἔταξεν ἐτησίαν χορηγίαν ὑπὲρ ταύτης ἑκατὸν γροσίων τῷ 1817. — Μετὰ τὴν ἀναγνώσιν τῶν εἰσιτηρίων ὁ πρόεδρος τοῦ τμήματος κ. Ἐλευθ. Ταπεινός, ὁ καὶ προεδρεύων τῆς συνεδρίας, ἀνέγνω τὰ σχετικὰ πρακτικὰ τῆς ἀναγορεύσεως, ἅπερ ἐνεχειρίσθησαν τοῖς νέοις συνέδροις τοῦ τμήματος, χειροκροτοῦντος τοῦ ἀκροατηρίου.

Ὁ ἐπιβήτωρ ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ